

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Καλλιθέα, 30/11/2015

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: **4611**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604565

ΦΑΞ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975 / τ. Β' / 17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 30/07/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, Τ.Κ., κατά της υπ' αριθμ. /24-06-2015 Πράξης Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Γλυφάδας, διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθμ./24-06-2015 Πράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006, της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 24/06/2015 Έκθεση Ελέγχου Προστίμου Φ.Π.Α. της υπαλλήλου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας.

7. Την από 27/11/2015 εισήγηση του Α6 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 30/07/2015 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./24-06-2015 Πράξη Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. (άρθ. 6 ν.2523/1997) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο συνολικού ποσού 102.144,00 €, για τη διαχειριστική περίοδο 1.1.2006-31.12.2006, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 2523/1997, λόγω παράβασης των διατάξεων του Ν.2859/2000 Φ.Π.Α. Η παράβαση αφορά την λήψη και καταχώριση στα βιβλία του: α) **ενός (1) εικονικού** φορολογικού στοιχείου καθαρής αξίας 8.000,00 €, πλέον Φ.Π.Α. ποσού 1.520,00 €, από την επιχείρηση, με ΑΦΜ και β) **δέκα πέντε (15) εικονικών** φορολογικών στοιχείων, καθαρής αξίας συνολικά 171.200,00 €, πλέον Φ.Π.Α. συνολικού ποσού 32.528,00 €, από την επιχείρηση, με ΑΦΜ, όπως αναφέρονται στον κάτωθι πίνακα:

α/α	Είδος στοιχείου/No	Ημερομηνία	Εκδότης	Καθαρή αξία	Φ.Π.Α.
1	ΤΔΑ /.....	.././2006		8.000,00 €	1.520,00 €
Σύνολο				8.000,00 €	1.520,00 €

α/α	Είδος στοιχείου/No	Ημερομηνία	Εκδότης	Καθαρή αξία	Φ.Π.Α.
1	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.000,00 €	2.280,00 €
2	ΤΔΑ /.....	.././2006		11.900,00 €	2.261,00 €
3	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.000,00 €	2.280,00 €
4	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.000,00 €	2.280,00 €

5	ΤΔΑ /.....	.././2006		9.000,00 €	1.710,00 €
6	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.000,00 €	2.280,00 €
7	ΤΔΑ /.....	.././2006		10.000,00 €	1.900,00 €
8	ΤΔΑ /.....	.././2006		9.200,00 €	1.748,00 €
9	ΤΔΑ /.....	.././2006		10.0000,00 €	1.900,00 €
10	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.000,00 €	2.280,00 €
11	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.400,00 €	2.356,00 €
12	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.400,00 €	2.356,00 €
13	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.600,00 €	2.394,50 €
14	ΤΔΑ /.....	.././2006		11.100,00 €	2.109,00 €
15	ΤΔΑ /.....	.././2006		12.600,00 €	2.394,00 €
Σύνολο				171.200,00 €	32.528,00 €

Η ως άνω παράβαση εδράζεται επί της από 24/06/2015 Έκθεσης Ελέγχου Προστίμου Φ.Π.Α. της ελέγκτριας της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, που διενεργήθηκε στα βιβλία και στοιχεία του προσφεύγοντος, κατόπιν της υπ. αριθμ./03.04.2015 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της ως άνω Δ.Ο.Υ., ο οποίος διενεργήθηκε σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στην υπ' αριθμ. ΔΕΛ Α 1069048ΕΞ 2014/02-05-2014 Εγκύκλιο του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και ο οποίος βασίστηκε στην από 20/02/2015 Έκθεση Ελέγχου – Επεξεργασίας (Εφαρμογής διατάξεων Π.Δ. 186/1992 Κ.Β.Σ.) του Σ.Δ.Ο.Ε. Περιφερειακής Διεύθυνσης Αττικής – Αιγαίου σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων κρίθηκε λήπτης εικονικών φορολογικών στοιχείων από την εκδότρια επιχείρηση, σε συνδυασμό με το υπ. αριθμ./01-12-2014 έγγραφο και την από 27/11/2014 Έκθεση Ελέγχου Κ.Φ.Α.Σ. της Δ.Ο.Υ. Ν. Ιωνίας που έκρινε τον έτερο εκδότη, ως επιχείρηση εκδόσεως εικονικών στοιχείων για τις χρήσεις 2004-2006 με αποδέκτες πελάτες σε όλη την Ελλάδα.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση ή τη μεταρρύθμιση σε ευνοϊκότερο καθεστώς της προσβαλλόμενης πράξης προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Η προσβαλλόμενη πράξη δεν έχει νόμιμη, πλήρη και επαρκή αιτιολογία καθότι με το συγκεκριμένο περιεχόμενό της «δεν απέδωσε φόρο ως εκδότης με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία» δεν καθορίζει αν τα εκδοθέντα τιμολόγια ήταν εικονικά, πλαστά ή νοθευμένα. Επιπλέον τον θεωρεί εκδότη ενώ δεν είναι.
2. Τα τιμολόγια που εκδόθηκαν κατά τις ελεγχόμενες διαχειριστικές περιόδους αφορούσαν πραγματικές συναλλαγές και ο ίδιος δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει ότι οι εκδότες των εν λόγω τιμολογίων εμφάνιζαν εικονικότητα ως προς τις υποτιθέμενες συναλλαγές τους.
3. Ο ισχυρισμός της φορολογικής αρχής ότι ο προσφεύγων μείωνε τον φόρο με την λήψη των εικονικών τιμολογίων δεν ευσταθεί, εφόσον ο ίδιος καταχωρούσε τα πάντα στα βιβλία της επιχείρησής του και ως εκ τούτου αφενός αποδεικνύεται περιτράνως ότι δεν γνώριζε ότι τα

ληφθέντα τιμολόγια ήταν εικονικά, αφετέρου ο φόρος δεν μειωνόταν, αντιθέτως αυξανόταν στην πράξη όπως και το αντίστοιχο φ.π.α. που έπρεπε να καταβάλλει.

4. Το ότι πλήρωνε τα τιμολόγια με μετρητά τα οποία ήταν όλα κάτω των 15.000,00 ευρώ αποδεικνύει ότι ήταν νομοταγής χωρίς πρόθεση καταστρατήγησης των διατάξεων του Κ.Β.Σ. και το γεγονός ότι η φορολογική αρχή αναγράφει ότι η εξόφληση τιμολογίου άνω των 15.000,00 ευρώ έπρεπε να γίνει μέσω τραπεζής ή με δίγραμμη επιταγή, υπονοεί ότι όλοι είμαστε εν δυνάμει ύποπτοι φοροδιαφυγής έναντι της φορολογικής αρχής και ως εκ τούτου ανίσχυροι να αποδείξουμε ότι ουδόλως ευθυνόμαστε.
5. Ο ίδιος λειτούργησε «καλή τη πίστει» κατά την διάρκεια της συναλλαγής και στην προκειμένη περίπτωση η φορολογική αρχή οφείλει να αποδείξει την εικονικότητα της συναλλαγής (ΣΤΕ 533/2013 και 550/2006).
6. Πρέπει πάντα να εφαρμόζεται η κοινοτική αρχή της αναλογικότητας που αποτυπώνεται στο άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος και να εφαρμόζεται το λιγότερο επαχθές μέτρο. Στην προκειμένη περίπτωση το πρόστιμο που του επιβλήθηκε είναι εξοντωτικό.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 66 του Δωδέκατου Κεφαλαίου του Ν. 4174/2013 όπως αυτό αναριθμήθηκε και ισχύει με το άρθρο 8 του Ν.4337/2015 : «.....Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή,».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 6 του ν. 2523/1997: «1.Στο Φ.Π.Α. όταν μετά από έλεγχο αποδειχθεί ότι ο υποκείμενος στο φόρο, ως λήπτης εικονικού φορολογικού στοιχείου ή στοιχείου το οποίο νόθευσε αυτός ή άλλοι για λογαριασμό του, διενήργησε έκπτωση φόρου εισροών ή έλαβε επιστροφή φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις περί Φ.Π.Α., ή ως εκδότης δεν απέδωσε φόρο, με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία, επιβάλλεται ειδικό πρόστιμο ισόποσο με το τριπλάσιο του φόρου που εξέπεσε ή που επιστράφηκε ή δεν απέδωσε, ανεξάρτητα αν δεν προκύπτει τελικά ποσό φόρου για καταβολή.»

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με την από 27/11/2014 Έκθεση Ελέγχου Κ.Φ.Α.Σ. της Δ.Ο.Υ. Ν. Ιωνίας, η εκδότρια επιχείρηση προέβη σε έναρξη εργασιών προκειμένου να αποδώσει νομιμοφάνεια σε μία εκ των προτέρων εικονική επιχείρηση με αποκλειστικό σκοπό την λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων και στην συνέχεια την διοχέτευση στην αγορά εικονικών φορολογικών στοιχείων με αποκλειστικό σκοπό την χρησιμοποίησή τους

από τους αντισυμβαλλόμενους, προκειμένου αμφότεροι εκδότες και λήπτες να εξαπατήσουν το Δημόσιο και να ιδιοποιηθούν τους φόρους που υπέκλεπταν με τις παράνομες ενέργειές τους. Αξιοσημείωτο είναι ότι ο ίδιος ο παραδέχεται σε έγγραφη μαρτυρία του προς την Δ.Ο.Υ. Ν. Ιωνίας την εικονικότητα της εν λόγω επιχείρησης, εξηγεί πως στήθηκε η παράνομη δραστηριότητα και υποδεικνύει τον υποκρυπτόμενο που οργάνωσε την όλη επιχείρηση.

Επειδή, στην υπό εξέταση υπόθεση, σύμφωνα με την από 20/02/2015 Έκθεση Ελέγχου - Επεξεργασίας Κ.Β.Σ. του Σ.Δ.Ο.Ε. Περιφερειακής Διεύθυνσης Αττικής, ο προσφεύγων κρίθηκε κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε στα βιβλία και στοιχεία του από την ως άνω φορολογική αρχή, λήπτης εικονικών φορολογικών στοιχείων εκδόσεως της επιχείρησης, η οποία σύμφωνα με το υπ' αριθμ./2011 πληροφοριακό δελτίο και τα υπ' αριθμ. ΕΜΠ/12.4.2011,/16.2.2012 και ΕΜΠ./23.4.2012 έγγραφα του Υπουργείου Οικονομικών είναι ουσιαστικά εξαφανισμένα, δεν υποβάλλει ή υποβάλλει ανακριβείς συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών – προμηθευτών, δηλώσεις φόρου εισοδήματος και ΦΠΑ, δεν έχει απασχολήσει ποτέ προσωπικό αν και όπως προκύπτει από την αξία των εκδοθέντων φορολογικών στοιχείων θα έπρεπε να διαθέτει πληθώρα υπαλλήλων, ενώ από τους διασταυρωτικούς ελέγχους που διενεργήθηκαν στις συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών – προμηθευτών τρίτων φαίνεται να παρουσιάζει τεράστιο όγκο πωλήσεων με μηδενικές αγορές - προμήθειες, η ίδια δε δηλώνει ως προμηθευτές επιχειρήσεις που συγκεντρώνουν πολλά και εμφιασμένα στοιχεία εικονικότητας. Πρόκειται δηλαδή για επιχείρηση που δραστηριοποιήθηκε αποκλειστικά στην έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων. Βάσει των ανωτέρω, όταν ο προσφεύγων προσκλήθηκε από τον έλεγχο να προσκομίσει τα βιβλία και στοιχεία του δήλωσε με υπεύθυνη δήλωση του Ν.1599/1986 ότι έχει απολέσει δεκαπέντε (15) φορολογικά στοιχεία χρήσης 2006 και δεκαέξι (16) φορολογικά στοιχεία χρήσης 2007 όλα εκδόσεως της επιχείρησης, πέντε εκ των οποίων ανευρέθησαν εκ των υστέρων και κατασχέθηκαν από την ανωτέρω φορολογική αρχή. Ο προσφεύγων δήλωσε επίσης ότι τα ανωτέρω φορολογικά στοιχεία είναι καταχωρημένα στα τηρούμενα βιβλία της επιχείρησής του και ότι οι εξοφλήσεις των τιμολογίων γίνονταν με μετρητά και μέσω επιταγών. Ο έλεγχος διαπίστωσε ότι όντως τα εν λόγω φορολογικά στοιχεία είναι καταχωρημένα στα βιβλία της επιχείρησης, έχουν συμπεριληφθεί στις υποβληθείσες δηλώσεις εισοδήματος, φ.π.α. και στις υποβληθείσες συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών των ετών 2006 και 2007, ενώ δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό εξόφλησης (τραπεζική επιταγή, απόδειξη είσπραξης). Επίσης κανένα τιμολόγιο δεν αναγράφει το μεταφορικό μέσο με το οποίο έγινε η φερόμενη πώληση των διαφόρων εμπορευμάτων.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί μη νόμιμης, πλήρους και επαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης προβάλλεται καταχρηστικώς καθότι στην από 24/06/2015 Έκθεση Ελέγχου Προστίμου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, η οποία και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της προσβαλλόμενης πράξης, δίδεται εκτεταμένη και πλήρως αιτιολογημένη περιγραφή των διαπιστώσεων που οδήγησαν την φορολογική αρχή στην επιβολή του συγκεκριμένου προστίμου. Σημειωτέον, ότι η φράση «δεν απέδωσε φόρο ως εκδότης με βάση πλαστά, εικονικά ή νοθευμένα

φορολογικά στοιχεία» αποτελεί αντιγραφή μέρους των διατάξεων του άρθρου 6 του ν.2523/1997 βάσει των οποίων επιβάλλεται το ως άνω πρόστιμο και εκ παραδρομής αναφέρεται ως «εκδότης» αντί του ορθού «λήπτης», γεγονός όμως που δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της πράξης.

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η καταχώρηση και μόνο των επίμαχων τιμολογίων στα βιβλία του τον καθιστά αμέτοχο της εικονικότητας της συναλλαγής, ενώ επιπλέον αποδεικνύει ότι με τον τρόπο αυτό διόγκωνε τους φόρους που έπρεπε να καταβάλλει σε αντίθεση με τον ισχυρισμό της φορολογικής αρχής ότι με τον τρόπο αυτό μείωνε ή απέφευγε την καταβολή τόσο των άμεσων όσο και των έμμεσων φόρων πρέπει να απορριφθεί ως ανυπόστατος και καταχρηστικός. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα εν λόγω τιμολόγια δεν προσκομίστηκαν στον έλεγχο όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στην από 24/06/2015 Έκθεση Ελέγχου Προστίμου Φ.Π.Α. (σελ.3) ενώ στα τηρούμενα βιβλία εσόδων εξόδων του προσφεύγοντος είχαν καταχωρηθεί κανονικά ως δαπάνες-αγορές. Εξάλλου, παρά τα όσα αβάσιμα ισχυρίζεται ο προσφεύγων, ουδμία επιρροή ασκεί επί της εικονικότητας των ένδικων στοιχείων η καταχώρισή τους στα λογιστικά βιβλία και συγκεκριμένα στο βιβλίο Εσόδων – Εξόδων που τηρούσε. Και τούτο, διότι μόνη η καταχώριση των ληφθέντων φορολογικών στοιχείων δεν αρκεί, ενόψει και των ειδικότερων εκτιμήσεων της φορολογικής αρχής, για την απόδειξη της πραγματοποίησης των αμφισβητούμενων συναλλαγών (ΣΤΕ 116/2013).

Επειδή, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η πληρωμή των τιμολογίων με μετρητά, τα οποία ήταν όλα κάτω των 15.000,00 ευρώ, αποδεικνύει ότι ήταν νομοταγής χωρίς πρόθεση καταστρατήγησης των διατάξεων του Κ.Β.Σ. πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθότι η έκδοση τιμολογίων με συνολική αξία λίγο μικρότερη του ποσού των 15.000,00 € αποτελεί ισχυρή ένδειξη εικονικότητας, καθώς σύμφωνα με το αρ. 18 παρ. 2 του ΚΒΣ (ΠΔ 186/1992), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, για την απόδειξη της συναλλαγής από τον λήπτη του φορολογικού στοιχείου που αφορά αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας 15.000 € και άνω, απαιτείται η τμηματική ή ολική εξόφληση να γίνεται μέσω τραπεζικού λογαριασμού ή με δίγραμμη επιταγή. Επιπλέον, η ιδιαίτερη επιμέλεια που επεδείχθη από τον εκδότη των στοιχείων να μην υπερβεί κανένα επιμέρους ΤΔΑ, το ποσό που καθιστούσε υποχρεωτική την τραπεζική συναλλαγή για την εξόφλησή τους, ακόμα και αν αυτά εκδόθηκαν την ίδια ημερομηνία (Βλ. ανωτέρω στον προσαρτημένο πίνακα την εκδόθηκαν τα ΤΔΑ με καθαρή αξία 10.000,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 1.900,00 ευρώ ήτοι σύνολο τιμολογίου 11.900,00 ευρώ και ΤΔΑ με καθαρή αξία 12.000,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α. 2.280,00 ευρώ ήτοι σύνολο τιμολογίου 14.280,00 ευρώ, δηλαδή την ίδια ημερομηνία πληρώθηκε με μετρητά ποσό ύψους 26.180,00 ευρώ), σε συνδυασμό με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί εξόφλησης «τοις μετρητοίς» των ανωτέρω στοιχείων, γεγονός μάλλον ασυνήθιστο στη συνήθη συναλλακτική πρακτική μεταξύ επιχειρήσεων αποτελούν στοιχεία που ενισχύουν το συμπέρασμα περί της εικονικότητας των παραπάνω φορολογικών στοιχείων (πρβλ. ΑΠ 263/2014). Επομένως, ορθά ο έλεγχος καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η έκδοση τιμολογίων με συνολική αξία λίγο μικρότερη των 15.000,00 € και η πληρωμή τους με μετρητά είναι συνηθισμένη σε συναλλαγές

εικονικών τιμολογίων, καθώς η πρακτική της πληρωμής μεγάλων ποσών με μετρητά αυθημερόν με την έκδοση του τιμολογίου είναι πέραν της συνηθισμένης συναλλακτικής πρακτικής που ακολουθείται από το σύνολο σχεδόν των επιχειρήσεων της αγοράς.

Επειδή, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (ΣτΕ 505/2012, 4037-4039/2011, 1498/2011, 3528/2010, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του στοιχείου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (ΣτΕ 722/2014, 1314/2013, 116/2013, 1126/2010, 1184/2010). Επομένως, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν ήταν δυνατόν να γνωρίζει ότι οι εκδότες των τιμολογίων εμφάνιζαν εικονικότητα ως προς τις συναλλαγές τους και ότι ο ίδιος λειτουργούσε «καλή τη πίστει» κρίνεται αβάσιμος και απορριπτέος, καθότι η επίκληση της καλής πίστης δεν αρκεί από μόνη της, αλλά ο συναλλασσόμενος οφείλει να την αποδεικνύει με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων, που φέρει το βάρος απόδειξης της καλής του πίστης, δεν απέδειξε αυτήν ούτε κατά τη λήψη των επίδικων στοιχείων, ούτε όμως απέδειξε με οποιονδήποτε τρόπο ότι πραγματοποιήθηκαν οι φερόμενες ως συντελεσθείσες συναλλαγές (ΣτΕ 721/2014, 1313/2013). Και τούτο διότι δεν προσκόμισε ανταποδεικτικώς στοιχεία (τρόπο εξόφλησης, τρόπο μεταφοράς, κλπ.), τα οποία θα μπορούσαν να κλονίσουν την πραγματική βάση των διαπιστώσεων του ελέγχου και να δικαιολογήσουν την ανάμειξη της εκδότριας επιχείρησης στις οικείες συναλλαγές. Επιπλέον, από τις διαπιστώσεις ελέγχου που παρατίθενται στις οικείες εκθέσεις ελέγχου καθίσταται πρόδηλο ότι δεν πραγματοποιήθηκαν οι απεικονιζόμενες στα επίδικα τιμολόγια συναλλαγές, γεγονός που απέδειξε κατά τα ανωτέρω η φορολογική αρχή, η οποία φέρει πράγματι το σχετικό βάρος απόδειξης. Συνεπώς, σύμφωνα και με την προεκτεθείσα νομολογία του ΣτΕ, δεν είναι δυνατό να τεθεί θέμα καλής πίστης του προσφεύγοντος-λήπτη των στοιχείων.

Επειδή, δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η θέσπιση με τις διατάξεις του ν.2523/1997 συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων για την ρητώς χαρακτηριζόμενη από το νόμο ως ιδιάζουσα παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, στοχεύοντας, κατά την σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για

κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων. Επομένως, εκ μόνου του ότι η διάταξη του άρθρου 6 του ν. 2523/1997, η οποία καθιστά τυπική την παράβαση της διενέργειας έκπτωσης φόρου εισροών ή τη λήψη επιστροφής φόρου, κατά παράβαση των διατάξεων περί Φ.Π.Α., λόγω λήψεως από τον υπόχρεο εικονικών φορολογικών στοιχείων, προσδιορίζει το ως άνω πρόστιμο στο τριπλάσιο της αξίας του φόρου που εξέπεσε ή που επιστράφηκε ή δεν απέδωσε, δεν αντίκειται στην προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αρχή της αναλογικότητας. Και τούτο, διότι δεν θεσπίζει μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο ούτε υπερακοντίζει το δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων, στον οποίο κυρίως αποβλέπει, του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων, (ΣτΕ 1402, 2938/2005 - πρβλ. ΣτΕ 139/1998, 956/2009, πρβλ. απόφ. ΔΕΚ της 12-7-2001, υπόθ. C-262/1999, Λουλουδάκης κατά Ελληνικού Δημοσίου). Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεν τίθεται ζήτημα παραβιάσεως της εν λόγω διατάξεως (ΣτΕ 2402/2010). **Επειδή**, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 24/06/2015 Έκθεση Ελέγχου Προστίμου Φ.Π.Α. της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη απόφαση, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με αρ. πρωτ./30-07-2015 ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ κατά της υπ' αριθμ./24-06-2015 Πράξης Επιβολής Προστίμου Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Γλυφάδας, διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Χρήση 2006:

-Πρόστιμο του άρθρου 6 παρ. του ν.2523/1997 : 34.048,00 € X 3 = **102.144,00 ευρώ**

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ακριβές Αντίγραφο
Η/Ο Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α/α**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).